

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Mands Minde 1788-1838. Foredrag over det sidste halve Aarhundredes Historie

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 533. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1838_599-txt-shoot-idm14872.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Tænk Dem nu, om De kan, pludselig uden Kald og Varsel *Steffens* dukke op midt i Hovedstaden og stille sig paa Lærestolen, som Fyr og Flamme, en tysk Filosof og Æstetiker af den nyeste Skole, langt mer poetisk end alle de Digttere, man kjendte, legende med Lynild som en ungdommelig Sevs, og, ved en besynderlig Tilskikkelse, vort Modersmaal tusend Gange mægtigere end de, der aldrig kom over Elben, – tænk Dem det, om De kan! da ser De den lyslevende Herakles mellem Skyggerne i 534 Hades. Saaledes saa' jeg ham, skjønt dunkelt, og Indtrykket af dette Syn *det* var omtrent hans Tales Virkning paa mig; thi hans Kunst-Sprog var mig til Dels uforstaaeligt, til Dels pudserligt, og hans Anskuelse af Naturhistorie og Kunst dels uden Tvivl temmelig dunkel for ham selv, og i mine Øjne forunderlig sværmerisk. Men at der virkelig er noget til, man ikke blot for Spas, men for ramme Alvor, maa kalde *Begejstring*, ja, at der i Menneske-Barmen kan slumre en højere Livs-Kraft, som, naar den bryder ud i en tilsvarende Ordstrøm, og vi ikke haardnakket stopper vort Øre, henriver os med sig, til den standser, – derom blev jeg levende overbevist; og denne højere Veltalenhed, dette vingede Ord, der, i det mindste saa længe det varer, saa længe det lyder, svæver som en mægtig Aand over vore Isser, troner som en Konge midt iblandt sine Fjender, *det* lærte jeg at kjende og beundre, at elske og ønske mig, og dermed var jeg omvendt til *Tro paa Livs-Kraften i det usynlige*, paa Aand og Aands-Verden, som noget aldeles virkeligt, og som en langt højere og kraftigere Virkelighed, end den, vi se for Øjne.